

ועם כל זה, דבש מזאת אכל דיק' (משלוי כת). שבמה שהרישת התבונן, ואין לך עסק בנסתורות. וכמו שמח האגוז סתום, כך היא השכינה סתוםה, והיא אסורה בצלות בין הרשעים. ובגללן נאמר (איכה א) נתני ה' בירך לא ואכל קום. שבחם היא סוגרת ומסגרת. ובין הצדיקים אין בה פסלת.

ובביניים בעלי התחזקה היא סמא"ל, אסור לפטלת של פמר, שהוא אסור וסתום מפניהם ואין לו רשות לשלא. ועוד, מצד הבינונים היא בשונה בין החוחים, פמו שירושלים שנאמר (חו"ל ח) זאת ירושלים בתוך הגוים שמתיה וסביבותיה ארצות. זו היא השכינה, השריש של העז בתוך הקוצים, שהם עשרה הפתרים המתונות, שנאמר בהם (יקרא טט) השכן אתכם הארץ טמאם. והם ארצות של שפחת הגבירה, שעלייהם נאמר וסביבותיה ארצות.

ולא עוד, אלא כל המזונות של חמורים וכלהים, שהם צבאות סמא"ל ונחש ששוטטים במושרת הלילה, כמו שבאורות בעלי המשנה, משורה בראשונה - חמוץ נזעך, שניה - כלבים צועקים. כלם היו צוחים לגבירה تحت להם מזון, ליקים בהם ומלכוטו בפל משלחה. הרי השכינה כלולה מעליונים ותחזונים, היא הפערן של האילן מצד אותן י'. והיא מקור מים חיים מצד הפטר, המקור שאין לו סוף. והוא ים התורה מהצד של האם העלווה, ובה נחלקים שבע סדרות לשבעה נחלים. וזה שבחות (שעה י) והפהו לשבעה נחלים.

והיא פרי העז מצד אותן י'.

ועם כל דא. (משלוי כת) דבש מזאת אכל דיק' דבמה שהרישת התבונן, ואין לך עסק בנסתורות. וכגונא דמ"א דאגוז סתים הכי אידי שבינתא סתימה. ואידי אסורה בגולתא בין רשייעא. ובגיניהו אתרם (איכה א י) נתני ה' בידי לא אוכל קום. דבhone אידי סוגרת ומסגרת. ובין צדיקיא לית בה פסלת.

ובביניים מארי תיובתא אידי סמא"ל אסיר בפסלת דתמר דאייהו אסיר וסתים מלגאו ולית ליה רשות לשלאה. ועוד מפטרא הבינונים אידי (שה"ב בב) בשושנה בין החוחים, כגונא דירושלם דאטמר (חו"ל ח) זאת ירושלים בתוך הגוים (דף קמג ע"א) שמתיה וסביבותיה ארצות. דא היא שבוקף שרשא דאלנא בנו גובין, דאנון עשר בתרעין תפאיין, דאטמר בהון (ויקרא ט ט) השבן אתם בתוך טמאם. ואנון ארעין דשפחה דמטרונייתא, דעליהו אתרם וסביבותיה ארצות.

ולא עוד אלא כל מזוני דחמרי וכלהי, דانون חילין דסמא"ל ונחש דשליטין במשמרות דלייליא, כמו דאיקומה מארי מתניתין, משורה ראשונה חמוץ נזעך. שניה כלבים צועקים, כלחו הוו צוחין לגבי מטרוניתא, למיחב לון מזונא לקים בהון (תהלים קג יט) ומלוותו בכל משלחה. דא שבינתאCLI מאleinai מעתאין ומתאיין אידי מבועא דאלנא מפטרא דאת י'. ואידי מקור מים חיים מפטרא דכתר, מקורה דלית ליה סוף. ואידי ימא דאוריתא מפטרא דאמא עלאה, ובה מתפלגין שבע ספין לשבעה נחלין. הדא הוא דכתיב (ישעיה יא ט) והבהו לשבעה נחלים.

ואידי איבא דאלנא מפטרא דאת י'. ואידי גופא דאלנא מפטרא דאת ו'. ואידי

והיא גורף האילן מצד הדאות ר'. והיא עופי האילן מצד של הדאות ה' העליונות. והיא שרש האילן מצד הדאות ה' הפתחותונת, שהיא גן, שבו נטוע עץ מצד של אלון'. והוא אדרם שנאמר בו (בראשית ב) ויטע ה' אליהם גן בעדרן מקרם וישם שם את האדרם אשר יציר. והוא אדרם מצד השם המקפרס יוזד ה' ואיזו ה' א. היא כלולה מפל השמות העליונות. ומשום שהיא כלולה מעליונים ומחותנים, שורה עליה עלה כל העליונים, ובו שלטון על הפל.

coma אליהו לשבח את עלה כל העליונים, שאתה תהיה מקדים לכל נבאי בדור המשיח, שיש מי שאתה עתיד להתגלות לו מצד נשמו בשכל שלו, ויש למי שאתה עתיד להתגלות לו בחכמתו, ויש למי שאתה עתיד להתגלות לו פנים בפנים מצד של גוףנו.

coma פתח דברים לפני השכינה. מיד פתח פתח זיהרו. מי המשיכלים? אלו שיש בהם שקל להכير את רבנן העליונים, שהוא עלה כל העליונים בשכינה, שנאמר בה תחילים ק' זה השער לה' צדיקים יבואו בו. שער בהפוך אהרון עשר כלילא מעשר ספирן. ומטרא דילחון אני גבול. בגון ימ' דאתמר ביה (ירמיה ה כב) אשר שמתי חול גבול לים וגוו. וכי אני גבול ותחום לשמה דיהו'ה, דאייה רשות היהיר, שהחומו הוא שמנה אלפים אמה, אלףים לכל צד. והמ יאהדונה.

ורשות הוא ליהיר, וזה גבוחו ארבעה יהוה ארבעה יהוה, גבוחו עשרה יוד הר ואו הא. הוא גבול לים הפורה, שהיא האם העליונה הוא שמנה אלףים אמה, אלףים

ענפין דאלגנא מטרא דעתה ה' עלאה. וائيיה שרשא דאלגנא מטרא דעתה ה' תפאה דאייה גן, דבה נטע אלגנא מטרא דאדן'. וائيיה אדם דאתמר ביה (בראשית ב ח) ריטע ה' אליהם גן בעדרן מקדם וישם שם את האדם אשר יציר. אייה אדם מטרא דשם מפרש יוזד ה' א. ואיזו ה' א. אייה כלילא מכל שמן עלאין. ובגין דאייה כלילא מעלאין ומחאין, שריא עלה עלה כל עלאין וביה שלטנותה על כלא. קום אליהו לשבחא לעלה כל עלאין, דעתה תהא אקדים לכל נבייא בדרא דמשיחא. דעת למאן דעת עתיד לאתגליה ליה מטרא נשמה בשכל דיללה. ואית למאן דעת עתיד לאתגליה ליה בחכמהיה ואית למאן דעת עתיד לאתגליה ליה פנים בפנים מטרא דגופה.

coma אפתח מלין קמי שכינטא. מיד פתח משכילים. אלין דעת בהון שכל למנדע למאריע עליון, דאייה עלה כל עלאין בשכינטא, דאתמר בה (תהלים ק' ח) זה השער לה' צדיקים יבואו בו. שער בהפוך אהרון עשר כלילא מעשר ספирן. ומטרא דילחון אני גבול. בגון ימ' דאתמר ביה (ירמיה ה כב) אשר שמתי חול גבול לים וגוו. וכי אני גבול ותחום לשמה דיהו'ה, דאייה רשות היחיד דתחומה, איהו שמנה אלףים אמה, אלףים לכל סטרא. ואנו, יאהדונה.

ורשות איה ליהיד דעתה רחבו ארבעה יהוה גבוחו עשרה יוד הא ואו הא איה גבול לימה דאוריתא, דאייה אימא עלאה דגלווי דاشתכוו מן חכמה, דאייה כ"ח מ"ה שגליה שמנצאי מהכמה, שהיא כ"ח מ"ה, לא עוברים ממנה.

למעללה ממנה, אין לה גבול מצדו, ואין לה תחום מצדו ולא רשות עלייו, ולא מהווצה לו, ואין לו מידה ו Shepard.

ולא עוד, אלא מצד העמוד האמצעי יש לה שתוף וחברור, כמו זכר ונכח בה שהיא ושותפה שלה א"ח, ושניהם אח"ד. אבל מצד של עלה כל העלות, אחד בלי שתוף, ולא עוד, אלא מהצד של אחד היא ר', עמו י"ג אח"ד המוני. אבל מהצד של עלה על כל העליונים היא אח'ד. ולא מכל אחד המכני והמנוי שהוא כבוי ליהו"ה. אלהים והוא קב' עולה לחשבון כבוי". ומצד של רבון על הכל אין לו כבוי".

ועוד, מצד של העמוד האמצעי נקראת בית קבול, שלפעמים יורחת לה נביעה. והיא מלאה, שבק' אותן של אלהים מלאה. ולפעמים היא יבשה, כמו רות א (א) אני מלאה הילכתי וריקם השיבני. ומהצד של עלה על כל העליונים לא יחסר ולא יעדיף. נביעת או ר' שבל הספרות מקבלות זו מזו, וכיולים לעשות שם דמיון כמו שוביעה המים שמשקדים את האילן. ואם חסרה אותה נביעה מפנו, הוא חרב ויבש, כמו שהנזכר שנאמר בו

אלו מים מני ים וגוו.

אבל בעלה על כל העליונים אין למעללה ממנה שמוטיף בו וגורע בו, שככל הספרות הוא גורע מהם נביעה, ומוטיף להם נביעה, כמו שהשכינה שלפעמים היא מלאה ולפעמים היא חסרה, וכך כל ספרה וספרה. והוא שמוטיף וגורע בכלם, ואין עליו שמוטיף וגורע. ולא עוד, אלא הוא שהוחזיא תשע ספרות, שהן כלל של א"ח, שהעמוד האמצעי כולל מאותן התשע.

לא עברין מינה אבל מסטרא דעתלת כל העלות דלית לעלא מבה, לית לה גבול מסטרא, ולית לה תחום מסטרא ולא רשות עלה, ולא בר מבה. ולית ליה מידה ו Shepard.

ולא עוד אלא מסטרא דעתמא דאמצעיתא אית לה שתוף וחברור, בגון דבר ונוקבא דאייה ושתופא דילה א"ח וברונו"ה אח"ד. אבל מסטרא דעתלת כל העלות. אייה אחד בלא שתוף. ולא עוד אלא מסטרא דעתמא אח"ד המוני. אבל מסטרא אייה ד' עמה י"ג אח"ד המוני. אבל מסטרא דעתלת על כל עלאין אייה אחד. ולא מכל אחד המכני והמנוי הדאו"ה בנו"ה. אלהים ודיי קבי סלקת בחשבן כבוי". ומסטרא דמאריע על כלא לית ליה כבוי".

ועד מסטרא דעתמא דאמצעיתא אתקיריאת בית קבול, דלזמנין נחית לה נביעה. ואייה מלאה דהכי אהון דאלחים מלאה". ולזמנין אייה יבשה, בגון (רות א (א) אני מלאה הילכתי וריקם השיבני ה'. ומסטרא דעתלת על כל עלאין לא יחסר ולא יעדיף. נביעו נהורה דכל ספרין מקבלין דין מדין. ויכלינן למעבד תפמן דמיון בגונא נבייעו דמיון, דאשקי לאילנא ואם חסרי הוה נבייעו מינה, אייה חרב ויבש. בגונא דנחר דאטמר ביה (איוב י"א) איזלו מים מבוי ים וגוו.

אבל בעלה על כל עלאין לית לעלא מבה דואסיף ביה וגרע ביה דבל ספרין אייה גרע נבייעו מנהון, ואסיף לו נביעה. בגונא דשכינתא דלזמנין אייה מלאה. ולזמנין אייה חסירה והכי כל ספרה וספרה. ואייה דואסיף וגרע בבלחו, ולית עלה דואסיף וגרע. ולא עד אלא אייה דאפיק תשע ספרין דאנון כלא דא"ח, דאייה עמייא דאמצעיתא כליל מאונן תשע.